



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **Black & White piano s. r. o.**, se sídlem Barchov 33, PSČ 504 01, zastoupeného Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Brno, Joštova 4, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Janáčkova akademie múzických umění v Brně**, se sídlem Brno, Beethovenova 650/2, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 4. 2013, č. j. ÚOHS-R302/2012/VZ-6507/2013/310/LPa,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „předseda Úřadu“) zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S452/2012/VZ-19164/2012/512/MVy, ve věci přezkoumání úkonů Janáčkovy akademie múzických umění v Brně coby zadavatele učiněných v nadlimitní veřejné zakázce „*JAMU – Hudebně dramatická laboratoř, Brno – hudební nástroje*“, v části 1 – Klavír koncertní 01, v části 2 –

Klavír koncertní 02, v části 3 – Klavír koncertní – křídlo 03 a 04, v části 4 – Klavír provozní – křídlo 05 a 06, a v části 5 – Klavír provozní – piano, zadávané formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo do informačního systému o veřejných zakázkách odesláno dne 24. 11. 2011.

[2] Výrokem I. žalovaný dle § 118 odst. 5 písm. c) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném ke dni zahájení zadávacího řízení (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), zamítl návrh žalobce v části směřující proti absenci definice kvality zvuku hudebních nástrojů, neboť nebyl podán oprávněnou osobou, žalobce totiž v této části návrhu nepodal zadavateli námitky podle § 110 odst. 3 a 7 zákona o veřejných zakázkách. Výrokem II. pak žalovaný dle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastavil řízení v části návrhu směřující proti rozhodnutí zadavatele ze dne 21. 6. 2012 o výběru nejvhodnějších nabídek v částech 1–5 předmětné veřejné zakázky, neboť návrh žalobce ze dne 28. 7. 2012 se stal zjevně bezpředmětným.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[3] Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že řízení před žalovaným bylo zmatečné a jeho postup nepřezkoumatelný. Nesprávný byl i postup samotného zadavatele v průběhu probíhajícího správního řízení, na jehož základě žalovaný řízení v části týkající se rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zastavil.

[4] Návrhem ze dne 29. 7. 2012 se žalobce jednak domáhal přezkumu rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky, jednak napadal proces hodnocení nabídek jako takový. Hodnocení nabídek vyčítal obsahové nedostatky dokumentace hodnocení nabídek hodnotící komisí.

[5] V průběhu správního řízení žalovaný obdržel dne 26. 9. 2012 přípis ze dne 25. 9. 2012 označený jako *Rozhodnutí zadavatele o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnějších nabídek v jednotlivých šetřených částech veřejné zakázky ze dne 21. 6. 2012*. Z obsahu jednotlivých (po obsahové stránce totožných) rozhodnutí zadavatele vyplývá, že důvodem pro zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky měl být nesprávný postup zadavatele spočívající v tom, že „byl do Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, která je součástí protokolu o 3. jednání hodnotící komise převzat pouze závěr k jednotlivým hodnoceným vzorkům klavírů“. Zadavatel dále uvedl, že „ač bylo podrobné hodnocení předložených vzorků nedílnou a samozřejmou součástí procesu hodnocení nabídek, zadavatel je nedopatřením nepřiložil ke Zprávě o posouzení a hodnocení nabídek“. Dále zadavatel doložil správnímu orgánu listinu označenou jako „Doplnění protokolu o 3. jednání hodnotící komise – Doplnění zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“, která je datována a podepsána statutárním zástupce zadavatele ke dni 24. 9. 2012.

[6] Současně s rozhodnutími o zrušení výběru nejvhodnější nabídky ze dne 25. 9. 2012 byla žalovanému doručena rozhodnutí zadavatele z téhož dne, tj. ze dne 25. 9. 2012, kterými zadavatel nově rozhodl o výběru nejvhodnějších nabídek v předmětném výběrovém řízení, veškeré zmíněné listiny obdržel správní orgán dne 26. 9. 2012. Ze správního spisu současně není patrné, zda vůbec a kdy (ke kterému datu) měla být jednotlivá rozhodnutí zadavatele – a to jak rozhodnutí o zrušení

výběru nejvhodnější nabídky, tak nová rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky – doručena jednotlivých uchazečům o veřejnou zakázku.

[7] Za tohoto stavu žalovaný dne 11. 10. 2012 vydal rozhodnutí, kterým řízení v předmětné části zastavil s tím, že zadavatel rozhodnutím ze dne 25. 9. 2012 výběr nejvhodnější nabídky ze dne 21. 6. 2012 zrušil a žádost navrhovatele se tak stala ve smyslu § 66 správního řádu zjevně bezpředmětnou.

[8] Rozhodnutí žalovaného je zmatečné již proto, že žalovaný řízení zastavil, aniž by měl prokázáno, že (a zda vůbec) rozhodnutí o zrušení výběru nejvhodnější nabídky byla ze strany zadavatele doručena jednotlivým uchazečům. Žalovaný rovněž nevyčkal ani na prokázání toho, kdy (a zda vůbec) byla jednotlivým účastníkům doručena rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 9. 2012 o novém výběru nejvhodnějších nabídek a zda proti nim nebyly podány námitky. Za této situace bylo rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro bezpředmětnost žádosti předčasné a procesně nesprávné.

[9] Žalovaný současně nesprávně kvalifikoval postup zadavatele. Žalobce v rámci svého podání namítal nesprávnost postupu posouzení a hodnocení nabídek zadavatelem. V rámci přípisu ze dne 25. 9. 2012 zadavatel uvedl, že podrobné hodnocení předložených vzorků bylo nedílnou a samozřejmou součástí procesu hodnocení nabídek a zadavatel je „*nedopatřením nepřiložil ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek*“. V návaznosti na toto své sdělení zadavatel zrušil původní rozhodnutí o výběru a vydal rozhodnutí nové. Tento postup zadavatele je však nesprávný a v rozporu se zákonem. Žalovaný tuto skutečnost zcela pominul.

[10] Ve smyslu § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách musí zpráva o posouzení a hodnocení nabídek obsahovat popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií. Pokud zpráva hodnotící komise náležitost neobsahovala, nelze toto pochybení hodnotící komise zhojit konstatováním zadavatele v rámci správního řízení o přezkumu jeho postupu v tom smyslu, že se jednalo o formální nedopatření a podrobné hodnocení ke zprávě v průběhu správního řízení dodatečně doložit ve formě samostatné a nově vytvořené listiny. Popis hodnocení jednotlivých nabídek v rámci všech hodnotících kritérií je nedílnou součástí zprávy a jeho dodatečné doplnění v rámci zvláštní listiny ve správním řízení nelze akceptovat. Listina označená jako *Doplnění protokolu o 3. jednání hodnotící komise – Doplnění zprávy o posouzení a hodnocení nabídek* je přitom podepsána a datována ke dni 24. 9. 2012, tedy ke dni, kdy již probíhalo správní řízení. Takový postup zadavatele je naprosto netransparentní.

[11] Zadavatel měl při zjištění porušení zákona ze strany hodnotící komise postupovat podle § 79 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách a rozhodnout o novém posouzení a hodnocení nabídek a pro tento účel ustanovit jinou hodnotící komisi. Tak však neučinil. Jeho další postup je tak v rozporu se zákonem. Je zcela evidentní, že zadavatel teprve v průběhu správního řízení dodatečně odstraňoval zcela zásadní vady postupu hodnotící komise, a to způsobem odporujícím zákonu o veřejných zakázkách.

[12] Předseda Úřadu se s výše uvedenými námitkami nevypořádal a jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Zcela pominul námitky žalobce týkající se postupu zadavatele při zrušení původního rozhodnutí o výběru nejvhodnějších nabídek a

rozhodnutí nového, kdy podle jeho názoru tato problematika netvořila předmět správního řízení. Tento závěr ovšem nekoresponduje s průběhem zadávacího řízení.

[13] Žalobce namítal též nesprávnost rozhodnutí správního orgánu i v té části, kterou byly jeho námitky posouzeny jako námitky proti zadávacím podmínkám z důvodu absence definice kvality zvuku hudebních nástrojů, jejichž dodávka tvořila předmět veřejné zakázky.

[14] V podání ze dne 28. 7. 2012 žalobce výslovně poukázal na nepřezkoumatelnost hodnotící zprávy z hlediska hodnocení kvality hudebních nástrojů, tj. jednoho z hodnotících kritérií. Přestože zadavatel tuto námitku označil za nedůvodnou a správní orgán ji posoudil jako námitku proti zadávacím podmínkám, je z obsahu dokumentace veřejné zakázky zřejmé, že tato námitka důvodná je. Zadavatel vymezil jako 2. hodnotící kritérium „*kvalitu hudebního nástroje, zvuku, technické úrovně, estetických a funkčních vlastností*“. Posouzení uvedeného hodnotícího kritéria však zadavatel neprovedl, resp. provedl způsobem zcela netransparentním, nedostatečným a neodpovídajícím zadávacím podmínkám. I z obsahu listiny označené jako „*Doplnění protokolu o 3. jednání hodnotící komise – Doplnění zprávy o posouzení a hodnocení nabídek*“ je patrné, že v rámci hodnocení kvality vzorků, tj. 2. dílčího kritéria, se hodnotící komise omezuje výlučně na hodnocení zvuku, kdy zaznamenané hodnotící úsudky komise k jednotlivým vzorkům v žádném případě nekorespondují s vymezeným rozsahem hodnotícího kritéria tak, jak je definováno zadávacími podmínkami.

[15] Rozhodnutí správních orgánů tak stojí na nesprávném posouzení věci. Žalovaný měl na podkladě dokumentace předložené zadavatelem jednak konstatovat porušení § 80 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách a zrušit rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějších nabídek a současně zadavatele upozornit na jeho povinnost postupovat dle § 79 odst. 5 téhož zákona, tj. ustavit novou hodnotící komisi a nově posoudit a hodnotit nabídky a rovněž postupovat při posouzení nabídek v souladu se zadávacími podmínkami, neboť ani v rámci dodatečně vyhotovené zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 24. 9. 2012 tak neučinil. Nedodržení postupu pro zadání veřejné zakázky ze strany zadavatele přitom mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

[16] Na základě uvedeného žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i rozhodnutí žalovaného, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[17] Ve vyjádření k žalobě žalovaný v první řadě odkázal na odůvodnění rozhodnutí předsedy Úřadu, a to vzhledem k obsahové totožnosti většiny žalobních bodů s námitkami uplatněnými žalobcem v rozkladu. K postupu zadavatele v průběhu správního řízení žalovaný dále konstatoval, že podle § 111 odst. 6 zákona o veřejných zakázkách může zadavatel sám o vlastní vůli napravit pochybení, kterých se v průběhu zadávání veřejné zakázky dopustil. Tento institut autoremedury, který zadavateli výslovně umožňuje zrušit svá nezákonná rozhodnutí, je však oprávněn uplatnit pouze do doby uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky, kdy se již smlouva řídí samostatně svým obsahem a právními předpisy soukromého práva. Zákon nicméně nezakazuje zadavateli uplatnit vlastní iniciativu k nápravě jeho

nezákonného postupu poté, co bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání jeho úkonů v zadávacím řízení. Pokud žalobce ve svém návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele brojil proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějších nabídek v příslušných částech veřejné zakázky a zadavatel své pochybení připustil a toto rozhodnutí zrušil, žalobce *de facto* dosáhl jím zamýšleného výsledku. Pochybení zadavatele, které namítal, bylo odstraněno. Je přitom nerozhodné, že k tomuto kroku zadavatel přistoupil až po zahájení správního řízení.

[18] Předmětem správního řízení byl mj. přezkum rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnějších nabídek ze dne 21. 6. 2012. Tato část návrhu se ovšem poté, co zadavatel tato svá rozhodnutí zrušil, stala bezpředmětnou. Pokud žalobce nabyl přesvědčení, že úkon zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnějších nabídek v jednotlivých částech veřejné nabídky ze dne 25. 9. 2012, či nové rozhodnutí o výběru nejvhodnějších nabídek bylo učiněno v rozporu se zákonem, měl možnost se proti takovýmto úkonům bránit a přimět tak zadavatele k přezkoumání a případnému přehodnocení jeho postupu podáním námitek dle § 110 odst. 4 zákona. Tyto okolnosti nelze přezkoumávat v rámci správního řízení, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele ohledně jiných skutečností, i když se jedná o stejnou veřejnou zakázku.

[19] V případě zmeškání správních lhůt pro podání námitek je pak cestou k přezkoumání úkonů zadavatele zahájení správního řízení z moci úřední, a to na základě vlastních zjištění žalovaného či na základě podnětu. Žalovaný přitom k tomuto kroku přistoupí v případě důvodného podezření, že ze strany zadavatele došlo k porušení zákona.

[20] Žalovaný též poukázal na to, že žalobce sice v podání ze dne 28. 7. 2012 (v návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele) poukázal na nepřezkoumatelnost hodnotící zprávy z hlediska hodnocení kvality hudebních nástrojů, avšak námitky ze dne 10. 7. 2012, předcházející tomuto návrhu, směřovaly proti absenci definice kvality zvuku hudebních nástrojů. Pojem definice kvality zvuku přitom představuje požadavek na specifikaci předmětného parametru obecně tak, jak by podle žalobce měl být stanoven v zadávacích podmínkách. Definici kvality zvuku jako požadavek na kvalitu akustických vlastností hudebních nástrojů je nutno odlišovat od konkrétního popisu způsobu hodnocení tohoto parametru u jednotlivých hudebních nástrojů, který měl dle žalobce zřejmě absentovat. Pokud se však v tomto smyslu nepřesně vyjádřil ve svých námitkách ze dne 10. 7. 2012, nelze dát k tíži zadavatele, že si tuto skutečnost vyložil tak, že námitky žalobce směřovaly proti absenci definice kvality zvuku jako jedné z podmínek zadávací dokumentace. Vznikl-li tedy objektivní rozpor ve výkladu námitek, nepříznivé důsledky pak jdou logicky k tíži žalobce.

[21] S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání konané dne 1. 12. 2015

[22] Při jednání účastníci řízení setrvali na svých již dříve písemně uplatněných argumentech.

V. Posouzení věci soudem

[23] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí předsedy Úřadu, jakož i předcházející rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[24] Soud se v dané věci zcela ztotožnil s právním hodnocením podaným předsedou Úřadu v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

[25] Podstatou sporu byla zejména otázka, zda doplnění protokolu o 3. jednání hodnotící komise a Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 24. 9. 2012 a následné rozhodnutí zadavatele ze dne 25. 9. 2012 o zrušení jeho dřívějších rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 21. 6. 2012 byly dostatečným důvodem pro zastavení řízení o návrzích žalobce ze dne 28. 7. 2012 žalovaným.

[26] V daném případě bylo správní řízení vedeno na základě návrhů žalobce ze dne 28. 7. 2012. V návrzích se žalobce domáhal přezkoumání úkonů zadavatele, konkrétně brojil proti rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky. Jeho námitky směřovaly zejména do procesu hodnocení nabídek, poukazoval na obsahové nedostatky zadávací dokumentace, jakož i na samotné hodnocení nabídek hodnotící komisí, zde zvláště na nepřezkoumatelnost Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek.

[27] Zde je však soud ve shodě s předsedou Úřadu názoru, že pokud zadavatel sám po podání návrhů žalobce (tedy v průběhu správního řízení o návrzích žalobce) svými rozhodnutími ze dne 25. 9. 2012 zrušil úkony, které by měl teoreticky zrušit žalovaný ve správním řízení, učinil zadavatel to, co nejvýše mohl učinit sám žalovaný. Tak tomu v daném případě bylo. Zadavatel zrušil právě napadená rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, a to navíc v konkrétní návaznosti na důvody uváděné žalobcem. Lze mít tedy za to, že žalobce byl tímto postupem zadavatele objektivně uspokojen.

[28] Současně je nutno zdůraznit, že zadavateli nic nebránilo, aby ještě v průběhu správního řízení před žalovaným (a to i přesto, že tak neučinil v reakci na žalobcovy námitky proti rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky) sám svá rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zrušil. Nezakazuje mu to totiž zákon o veřejných zakázkách ani jiný právní předpis. Bylo tak dosaženo stavu, kdy žalobce byl takovým jednáním fakticky uspokojen a současně žalovaný nápravným opatřením ve smyslu § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách nemohl ve prospěch žalobce učinit více. Tím došlo k naplnění podmínek pro zastavení řízení pro bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu.

[29] Skutečnost, že posléze zadavatel opětovně rozhodl o výběru nejvhodnějších nabídek, neměla v daném případě na výše uvedené závěry již vliv. Soud neshledal, že by úkony zadavatele ze dne 24. a 25. 9. 2012 byly účelovými, činěnými se základním cílem znemožnit žalobci účinnou ochranu jeho práv či žalovanému přezkum jeho dřívějšího postupu. Naopak, jak uvedeno již výše, zadavatel „vyslyšel“ důvody tvrzené žalobcem ohledně určitých nedostatků Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, napravil formální pochybení hodnotící komise a na základě doplněné zprávy znovu rozhodl. Zde je též podstatné, že předmětné pochybení bylo vskutku pouze formální, hodnotící komise provedla již při svém 3.

jednání podrobné zhodnocení zboží dle všech aspektů požadovaných zadávací dokumentací, výsledky tohoto zhodnocení však pouze neuvedla dostatečně konkrétně do zprávy.

[30] Současně je ve věci důležité, že tímto postupem zadavatele, resp. žalovaného, nebyl žalobce zkrácen na žádných svých právech. Nic mu nebránilo v tom, aby námitkami a poté případně i návrhem podle § 114 zákona o veřejných zakázkách brojil proti doplnění Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek, zrušení předchozích rozhodnutí či vydání nových rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Tak však žalobce neučinil. Zde je třeba zdůraznit, že tato nová rozhodnutí již byla vydána dle doplněné zprávy, tedy na poněkud odlišném skutkovém základě. Původně uplatněné námitky či argumenty uvedené v návrzích ze dne 28. 7. 2012 by tak již ve vztahu k těmto novým rozhodnutím byly ve své podstatě obsoletní.

[31] Uvedl-li v této souvislosti žalobce, že žalovaný měl původní rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky zrušit a zavázat zadavatele postupem dle § 79 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách, jedná se právě o důvody, které již v zásadě neměly žádnou souvislost s původními rozhodnutími, ale naopak s pozdějším postupem zadavatele. Předseda Úřadu tudíž nepochybil, pokud se s tímto důvodem rozkladu blíže nezabýval, neboť se netýkal předmětu řízení.

[32] Soud se ztotožnil též s názorem předsedy Úřadu, že rozhodnutí žalovaného nebylo učiněno předčasně. Pro závěr o bezpředmětnosti žalobcovy žádosti byla podstatnou již skutečnost, že zadavatel rozhodl o zrušení původních rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, nikoli okolnost doručení těchto zrušujících rozhodnutí uchazečům či nepodání námitek proti nim. Ostatně v daném případě takové námitky podány ani nebyly a jak plyne ze správního spisu, rozkladový orgán si opatřil kopie doručenek, z nichž je patrné, že zrušující rozhodnutí byla všem uchazečům doručena ve dnech 26. a 27. 9. 2012.

[33] Žalovanému též nelze vytknout, že část návrhu posoudil tak, že směřuje proti zadávací dokumentaci. Učinil tak výslovně v návaznosti na obsah námitek žalobce ze dne 10. 7. 2012, který takový výklad umožňoval. Ostatně takto je hodnotil i zadavatel. Pokud žalobce v návrhu podanému žalovanému v této souvislosti poukazoval na nedostatky v hodnocení nabídek, jde již o argumentaci, na níž dopadlo zastavení řízení pro bezpředmětnost návrhu.

VI. Závěr a náklady řízení

[34] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[35] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku

řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[36] Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení takové důvody ani netvrdila).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 1. prosince 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu